

49

ZARZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 22 stycznia 1969 r.

w sprawie określenia egzaminów i szkół, których złożenie lub ukończenie jest równorzędne z ukończeniem średniej szkoły pedagogicznej, studium nauczycielskiego albo studiów wyższych.

Na podstawie § 16 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 maja 1954 r. w sprawie uposażenia nauczycieli i wychowawców (Dz. U. Nr 26, poz. 103 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. W szkołach i innych placówkach kształcenia oraz w internatach i bursach podległych Ministrowi Kultury i Sztuki dowodami posiadania wykształcenia równorzędnego dla celów uposażeniowych w państwowej służbie nauczycielskiej:

1) z wykształceniem średnim pedagogicznym jest:

- a) ukończenie po dniu 31 grudnia 1945 r. jednej spośród państwowych szkół artystycznych II stopnia albo
- b) złożenie egzaminu eksternistycznego przed dniem 1 września 1939 r. w zakresie programu szkoły dramatycznej (aktorskiej) przed komisją egzaminacyjną powołaną przez były Związek Artystów Scen Polskich (ZASP) lub przez Państwowy Instytut Sztuki Teatralnej (PIST), albo
- c) ukończenie przed dniem 31 grudnia 1945 r. jednej spośród szkół muzycznych, plastycznych, teatralnych, baletowych lub choreograficznych, wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia, albo
- d) uzyskanie przed dniem 31 sierpnia 1948 r. świadectwa ukończenia państwowej szkoły sztuk zdobniczych i przemysłu artystycznego;

2) z ukończeniem studium nauczycielskiego jest:

- a) uzyskanie absolutorium (złożenie wszystkich egzaminów, z wyjątkiem egzaminów dyplomowych) w jednej spośród państwowych wyższych szkół artystycznych po dniu 31 grudnia 1945 r. albo
- b) ukończenie przed dniem 31 grudnia 1945 r. jednej spośród szkół muzycznych, plastycznych lub baletowych, wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik nr 2 do zarządzenia, albo
- c) odbycie przed dniem 1 września 1939 r. studiów w jednej spośród szkół wymienionych w załączniku nr 3 do zarządzenia, zakończonych egzaminami przedostatniego roku danej szkoły, albo

d) ukończenie państwowego studium kulturalno-oświatowego i bibliotekarskiego, albo

e) ukończenie Państwowego Zaocznego Studium Oświaty i Kultury Dorosłych według programu nauczania ustalonego po dniu 1 stycznia 1967 r.;

3) z wykształceniem wyższym jest:

a) ukończenie w okresie od dnia 1 września 1950 r. do dnia 30 września 1957 r. Studium Pedagogicznego Akademii Sztuk Plastycznych (Akademii Sztuk Pięknych) w Warszawie lub Krakowie, pod warunkiem uzyskania poprzednio absolutorium (złożenia wszystkich egzaminów, z wyjątkiem egzaminów dyplomowych) w jednej spośród państwowych wyższych szkół plastycznych w kraju albo

b) ukończenie przed dniem 1 września 1939 r. jednej spośród szkół muzycznych, plastycznych lub teatralnych, wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik nr 3 do zarządzenia, albo

c) złożenie przed dniem 1 kwietnia 1946 r. egzaminu z muzyki i śpiewu jako przedmiotu nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminariach nauczycielskich przed państwowymi komisjami egzaminacyjnymi działającymi przy państwowych konserwatoriach w Warszawie, Poznaniu i Katowicach, albo

d) złożenie przed dniem 1 września 1939 r. egzaminu z rysunku jako przedmiotu nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminariach nauczycielskich przy Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, Szkole Sztuk Pięknych w Warszawie, Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie i Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu im. Stefana Batorego w Wilnie.

§ 2. Dowodami posiadania określonego w § 1 wykształcenia artystycznego są odpowiednio również dyplomy (świadectwa) szkoły zagranicznej uznane na podstawie § 15 rozporządzenia Ministra Kultury i Sztuki z dnia 25 kwietnia 1967 r. w sprawie kwalifikacji nauczycieli i wychowawców szkół i innych placówek kształcenia oraz internatów i burs podległych Ministrowi Kultury i Sztuki (Dz. U. Nr 16, poz. 75) za równorzędne z dyplomami (świadectwami) szkół określonych w niniejszym zarządzeniu.

§ 3. Poziom wykształcenia nieartystycznego nauczycieli (wychowawców) zatrudnionych w resorcie kultury i sztuki, z wyjątkiem osób, które uzyskały dokumenty wymienione w § 1 pkt 2 lit. d) i e), określa się na podstawie przepisów obowiązujących w szkołach (placówkach) podległych Ministrowi Oświaty i Szkolnictwa Wyższego.

§ 4. 1. Dyplomy kwalifikacyjne, wydane przez Ministra Kultury i Sztuki w trybie wyjątkowym na podstawie § 4 i § 19 ust. 5 rozporządzenia z dnia 25 kwietnia 1967 r. (§ 2), są równorzędne z dowodami uzyskania średniego wykształcenia pedagogicznego.

2. Dokumenty stwierdzające przyznanie przez Ministra Kultury i Sztuki kwalifikacji zawodowych do nauczania przedmiotów zawodowych albo praktycznego nauczania zawodu, wydane na podstawie § 4 zarządzenia nr 7 Ministra Kultury i Sztuki z dnia 26 stycznia 1952 r. w sprawie kwalifikacji zawodowych do nauczania w szkołach artystycznych I i II stopnia — są równorzędne z dowodami uzyskania średniego wykształcenia pedagogicznego.

3. Dokumenty stwierdzające przyznanie przez Ministra Kultury i Sztuki kwalifikacji zawodowych do nauczania, wydane na podstawie § 4 zarządzenia Ministra Kultury i Sztuki

z dnia 12 lutego 1947 r. w sprawie kwalifikacji zawodowych nauczycieli państwowych i prywatnych: konserwatoriów, wyższych szkół muzycznych oraz instytutów muzycznych — są równorzędne z dowodami uzyskania wykształcenia wyższego.

§ 5. Nauczyciele (wychowawcy) zatrudnieni w dniu wejścia w życie zarządzenia w szkołach i innych placówkach kształcenia oraz internatach i bursach podległych Ministrowi Kultury i Sztuki zachowują uprawnienia wynikające z określenia ich poziomu wykształcenia na podstawie dotychczasowych przepisów, jeżeli przepisy te są dla nich korzystniejsze.

§ 6. Traci moc zarządzenie Ministra Kultury i Sztuki z dnia 15 grudnia 1954 r. w sprawie określenia szkół artystycznych, których ukończenie stanowi dowód posiadania studiów wyższych, niepełnych studiów wyższych lub wykształcenia średniego (Monitor Polski z 1954 r. Nr 122, poz. 1769, z 1955 r. Nr 60, poz. 732, z 1956 r. Nr 82, poz. 971 i z 1964 r. Nr 59, poz. 279).

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Kultury i Sztuki: L. Motyka

Załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Kultury i Sztuki z dnia 22 stycznia 1969 r. (poz. 49).

WYKAZ SZKÓŁ ARTYSTYCZNYCH, KTÓRYCH UKOŃCZENIE DO DNIA 31 GRUDNIA 1945 R. JEST RÓWNOZĘDNE Z UKOŃCZENIEM ŚREDNIEJ SZKOŁY PEDAGOGICZNEJ

A. Szkoły muzyczne.

1. Instytut Muzyczny w Bielsku (dyplom ukończenia w latach 1933—1939),
2. Konserwatorium Muzyczne Ciepłika w Bytomiu,
3. Gliwickie Konserwatorium Muzyczne — Wydział Seminarialny (Gleiwitzer Konserwatorium der Musik, Abteilung: Seminar),
4. Instytut Muzyczny im. Stanisława Moniuszki Polskiego Towarzystwa Muzycznego w Grodnie,
5. Wojskowa Szkoła Muzyczna przy Śląskim Konserwatorium Muzycznym w Katowicach — dział dla elewów orkiestr wojskowych,
6. Pierwsza Śląska Szkoła Muzyczna im. Józefa Elsnera w Katowicach (świadcstwo ukończenia przed 1939 r.),
7. Instytut Muzyczny w Katowicach (dyr. St. M. Stoiński — świadectwa dojrzałości stwierdzające ukończenie całkowitego kursu wyższego),
8. Szkoła Muzyczna im. St. Moniuszki w Kielcach (dyplomy ukończenia pełnego kursu nauki wydane po 1936 r.),
9. Instytut Towarzystwa Muzycznego im. St. Moniuszki w Lublinie,
10. Szkoła Muzyczna im. Fr. Chopina przy Towarzystwie Muzycznym we Lwowie,
11. Szkoła Muzyczna im. I. Paderewskiego we Lwowie,
12. Szkoła Organistowska w Płocku,
13. Prywatne Polskie Konserwatorium Ludwika Brockera w Poznaniu,
14. Prywatny Instytut Muzyczny prof. Edwina Jahnke w Poznaniu,
15. Salezjańska Szkoła Organistowska w Przemyślu,
16. Konserwatorium Muzyczne w Toruniu,
17. Prywatna Pomorska Szkoła Muzyczna w Toruniu,
18. Szkoła Umuzycznienia St. i T. Wysockich w Warszawie (w zakresie rytmiki i plastyki),
19. Kursy Mimo-Plastyki Rytmicznej Adolfiny Paszkowskiej w Warszawie (w zakresie rytmiki i plastyki),
20. Konserwatorium Muzyczne Pieńczyka w Zabrze,

21. Oficerskie szkoły kapelmistrzów wojskowych (w tym również dowód ukończenia szkoły do dnia 31 grudnia 1953 r.).

B. Szkoły plastyczne.

1. Państwowa Szkoła Przemysłu Artystycznego w Bydgoszczy,
2. Wydział Przemysłu Artystycznego przy Szkole Przemysłowej w Krakowie,
3. Państwowa Szkoła Przemysłu Artystycznego w Krakowie,
4. Państwowa Szkoła Sztuk Zdobniczych i Przemysłu Artystycznego w Krakowie,
5. Szkoła Zawodowa Małarstwa Dekoracyjnego i Szkoła Zawodowa Rzeźbiarstwa Dekoracyjnego przy Państwowej Szkole Przemysłowej we Lwowie,
6. Wydział Przemysłu Artystycznego Państwowej Szkoły Przemysłowej we Lwowie,
7. Wydział Sztuk Zdobniczych i Przemysłu Artystycznego Państwowej Szkoły Przemysłowej we Lwowie,
8. Szkoła Sztuki Zdobniczej w Poznaniu,
9. Państwowa Szkoła Sztuk Zdobniczych i Przemysłu Artystycznego w Poznaniu,
10. Miejska Szkoła Sztuk Zdobniczych w Warszawie,
11. Prywatna Szkoła Sztuk Pięknych Blanki Mercère w Warszawie,
12. Prywatna Szkoła Sztuk Pięknych im. W. Gersona w Warszawie,
13. Warszawska Szkoła Rysunkowa, Warszawa (pl. Teatralny),
14. Szkoła Przemysłu Graficznego w Warszawie,
15. Szkoła Plastyczna Muzeum Rzemiosł i Sztuki Stosowanej w Warszawie,
16. Szkoła Zawodowa Tkacka dla Instruktoerek im. Anny Mohłówny w Wilnie,
17. Państwowe instytuty sztuk plastycznych (dowód ukończenia dwuletniego wydziału ogólnego oraz złożenia egzaminu dojrzałości w latach 1938—1939 i 1945—1946).

C. Szkoły teatralne i baletowe.

1. Miejska Szkoła Dramatyczna w Krakowie,
2. Miejska Szkoła Baletowa we Lwowie,
3. Szkoła Dramatyczna Szczurkiewiczów w Poznaniu,
4. Szkoła Baletowa przy Operze w Poznaniu,
5. Instytut „Reduta” oraz Studium przy Teatrze „Reduta” w Warszawie,

6. Szkoła Dramatyczna J. Hryniewieckiej w Warszawie,
7. Szkoła Dramatyczna Pomiana w Warszawie,
8. Szkoła Aplikacyjna przy Konserwatorium Muzycznym w Warszawie,
9. Szkoła Baletowa T. Wysockiej w Warszawie,
10. Szkoła Tańca i Rytmiki Janiny Mieczynskiej w Warszawie,
11. Kursy Baletowe Zygmunta Dąbrowskiego w Warszawie.

Załącznik nr 2 do zarządzenia Ministra Kultury i Sztuki z dnia 22 stycznia 1969 r. (poz. 49).

WYKAZ SZKÓŁ ARTYSTYCZNYCH, KTÓRYCH UKOŃCZENIE DO DNIA 31 GRUDNIA 1945 R. JEST RÓWNORZĘDNE Z UKOŃCZENIEM STUDIUM NAUCZYCIELSKIEGO

A. Szkoły muzyczne.

1. Bydgoskie Konserwatorium Muzyczne w Bydgoszczy (dyrektor W. Winterfeld — dyplom ukończenia po 1919 r.),
2. Instytut Muzyczny w Krakowie — dowód ukończenia w okresie po 1934 r.,
3. Szkoła Muzyczna H. Ottawowej we Lwowie,
4. Instytut Muzyczny A. Niementowskiej we Lwowie,
5. Zakład Muzyczny M. Reyssówny we Lwowie,
6. Szkoła Muzyczna S. Kasperek we Lwowie,
7. Poznański Instytut Muzyczny w Poznaniu,
8. Konserwatorium im. St. Moniuszki w Stanisławowie,
9. Szkoła Muzyczna im. M. Karłowicza w Warszawie,
10. Wyższa Szkoła Muzyczna im. Fr. Chopina Warszawskiego Towarzystwa Muzycznego w Warszawie — kurs wyż-

szy (dokumenty stwierdzające ukończenie w okresie od dnia 1 września 1939 r. do dnia 31 grudnia 1949 r.).

B. Szkoły plastyczne.

1. Miejska Szkoła Sztuk Zdobniczych w Warszawie (zorganizowana według programów Instytutu Sztuk Plastycznych — dowód ukończenia po 1938 r.),
2. Państwowe Instytuty Sztuk Plastycznych w Krakowie, Poznaniu i Lwowie (dowód ukończenia po 1938 r. jednego spośród istniejących wówczas wydziałów specjalnych).

C. Szkoły baletowe.

1. 9-letnia Miejska Szkoła Baletowa przy Teatrze Wielkim w Warszawie.

Załącznik nr 3 do zarządzenia Ministra Kultury i Sztuki z dnia 22 stycznia 1969 r. (poz. 49).

WYKAZ SZKÓŁ ARTYSTYCZNYCH, KTÓRYCH UKOŃCZENIE DO DNIA 1 WRZEŚNIA 1939 R. JEST RÓWNORZĘDNE Z UKOŃCZENIEM STUDIÓW WYŻSZYCH

A. Szkoły muzyczne.

1. Miejskie Konserwatorium Muzyczne w Bydgoszczy,
2. Państwowe Konserwatorium Muzyczne w Katowicach (Śląskie Konserwatorium Muzyczne, przekształcone w latach 1942—1944 na Landesmusik Oberschlesien),
3. Wojskowa Szkoła Muzyczna przy Śląskim Konserwatorium Muzycznym w Katowicach — dział kapelmistrzowski,
4. Konserwatorium Towarzystwa Muzycznego w Krakowie,
5. Szkoła Muzyczna im. Wł. Żeleńskiego w Krakowie (również dowód ukończenia w okresie od 1939 r. do 1945 r.),
6. Instytut Muzyczny w Krakowie (dowód ukończenia w okresie od dnia 1 września 1934 r.),
7. Konserwatorium Polskiego Towarzystwa Muzycznego we Lwowie,
8. Konserwatorium im. Karola Szymanowskiego we Lwowie (dyr. Anny Niementowskiej),
9. Lwowskie Konserwatorium Muzyczne im. Karola Szymanowskiego,
10. Konserwatorium Muzyczne H. Kijeńskiej w Łodzi,
11. Państwowe Konserwatorium Muzyczne w Poznaniu,
12. Wielkopolska Szkoła Muzyczna w Poznaniu,
13. Konserwatorium Pomorskiego Towarzystwa Muzycznego w Toruniu (prowadzone w latach 1936—1939),
14. Państwowe Konserwatorium Muzyczne w Warszawie (dawniej Warszawski Instytut Muzyczny),
15. Wyższa Szkoła Muzyczna im. F. Chopina Warszawskie-

go Towarzystwa Muzycznego w Warszawie — kurs wyższy,

16. Państwowa Szkoła Muzyczna (Staatliche Musik Schule) w Warszawie (na podstawie dowodu ukończenia tej szkoły w latach 1940—1944, uznanego przez Ministerstwo Kultury i Sztuki),
17. Warszawska Szkoła Muzyczna w Warszawie,
18. Konserwatorium Muzyczne w Wilnie (w czasie od 1923 r. do 1 września 1935 r. prowadzone przez Towarzystwo Muzyczne „Lutnia”, po tym terminie przejęte pod nazwą „Konserwatorium Muzyczne im. M. Karłowicza w Wilnie” przez Radę Wileńskich Związków Artystycznych),
19. Śląskie Konserwatorium Muzyczne (Landes-Musikschule) we Wrocławiu.

B. Szkoły plastyczne.

1. Akademia Sztuk Pięknych w Krakowie,
2. Szkoła Sztuk Pięknych dla kobiet Marii Niedzielskiej w Krakowie (do 1918 r.),
3. Państwowe Kursy Pedagogiczne dla Nauczycieli Rysunku w Warszawie,
4. Szkoła Sztuk Pięknych w Warszawie,
5. Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie,
6. Wydział Sztuk Pięknych Uniwersytetu im. Stefana Batoryego w Wilnie.

C. Szkoły teatralne.

1. Oddział Dramatyczny przy Państwowym Konserwatorium Muzycznym w Warszawie,
2. Państwowy Instytut Sztuki Teatralnej w Warszawie.